

MAGNIFICAT

Pismo Parafii Matki B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 15(869) * 11.04.2021r. * do użytku wewnętrznego

Słowo Boże

1czytanie (Dz 4, 32-35)

Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich, którzy uwierzyli. Żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne. Apostołowie z wielką mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wielka łaska spoczywała na wszystkich. Nikt z nich nie cierpiał niedostatku, bo właściciele pól albo domów sprzedawali je i przynosili pieniądze uzyskane ze sprzedaży, i składali je u stóp apostołów. Każdemu też rozdzielano według potrzeby.

2czytanie (1 J 5, 1-6)

Najmilsi: Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził; i każdy miłujący

Tego, który dał życie, miłuje również tego, kto życie od Niego otrzymał. Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. A któż zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym? Jezus Chrystus jest Tym, który przyszedł przez wodę i krew, i Ducha, nie tylko w wodzie, lecz w wodzie i we krwi. Duch daje świadectwo, bo Duch jest prawdą.

Ewangelia (J 20,19-31)

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: "Pokój wam!" A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: "Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: "Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszczacie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane". Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: "Widzieliśmy Pana!" Ale on rzekł do nich: "Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę". A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: "Pokój wam!" Następnie rzekł do Tomasza: "Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym". Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: "Pan mój i Bóg mój!" Powiedział mu Jezus: "Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli!". I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

Ewangelia drugiej niedzieli okresu Wielkanocnego, opowiada o dwóch spotkaniach Pana ze swoimi uczniami. W dniu zmartwychwstania, Jezus Chrystus tchnie na nich, przypominając stwórcze tchnienie, i daje im Ducha Świętego, którego moc umożliwi im odpuszczanie grzechów. Tylko Bóg może odpuszczać grzechy i czyni to ponieważ jest pełen miłosierdzia. Wszchemoc Boża ukazuje się w tej bliskiej miłości, która oczyszcza nas, aby wprowadzić nas do swojego życia. „I Ja odpuszczam tobie grzechy w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”. Formuła rozgrzeszenia w sakramencie pokuty wydaje się tak krótka, ale jest w niej obecna cała moc zasług życia, męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Za każdym razem kiedy się spowiadamy, dzięki obcowaniu świętych pomagamy innym wiernym prosić o Boże przebaczenie. Kiedy pomagamy innym przyjąć sakrament pojednania, przykładem i słowem, dokonujemy uczynku miłosierdzia: dzieje się tak np. w przypadku ojca lub matki, którzy prowadzą swoje córki i synów do spowiedzi i spowiadając się przed nimi. Tomasz nie był obecny kiedy Jezus ukazał się w dniu zmartwychwstania. W

następną niedzielę Jezus na nowo ukazał się w swoim chwalebnyim ciele pośród uczniów. Zwrócił się do Tomasza, zachęcając go, aby dotknął jego ran. Tomasz, wątpiący aż do tego momentu, czyni wyznanie wiary: «Pan mój i Bóg mój!» To najwznioślejsze chrystologiczne wyznanie wiary w całej Ewangelii. Możemy je powtórzyć, wyrażając w ten sposób naszą wiarę w Chrystusa, prawdziwego Boga i prawdziwego Człowieka, odwiecznego Syna Ojca (por. J 5, 1-6). «Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli»: błogosławi nam Pan; a jednocześnie prosimy go, aby przyniósł nam wiary w miłość, jaką w Duchu, ma Bóg Ojciec wobec nas, jego synów i córek w Chrystusie. Pan uczynił nas nie tylko przedmiotem swojego miłosierdzia, ale podmiotem, który dzieli się tym miłosierdziem z innymi. „Jego miłosierdzie na wieki” (Ps 118 [117], 2). Z tą wiarą, pod opieką Najświętszej Marii Panny, Matki Miłosierdzia, nauczymy się pomagać bliźniemu w jego potrzebach duchowych i cielesnych, pełniącuczynki miłosierdzia, co do ducha – pouczać, doradzać, pocieszać, umacniać, przebaczać i cierpliwie znosić cierpienia – i co do ciała – nakarmić głodnego, przyjąć do domu podróżnego, nagich przyodziać, nawiedzać chorych i więźniów, umarłych pogrzebać, dać jałmużnę potrzebującym. W ten sposób Dzieje Apostolskie opisują nam pierwszych chrześcijan (por. Dz 4, 32-35). Wielkanoc udziela im Bożego Miłosierdzia i uzdalnia do dzielenia się nim. (opusdei.org)

Jan Paweł II

fragmenty Adhortacji *Familiaris Consortio* – *O zadaniach rodziny chrześcijańskiej w świecie*

Nową i specjalną pomoc w posłannictwie wychowawczym rodziców chrześcijańskich, wpływającym z uczestnictwa w dziele stwórczym Boga, znajdują oni w sakramencie małżeństwa, który ich konsekruje do prawdziwie chrześcijańskiego wychowania dzieci, to znaczy powołuje ich do uczestnictwa we władzy i miłości samego Boga Ojca i Chrystusa Pasterza, a także w macierzyńskiej miłości Kościoła, wzbogaca ich darami mądrości, rady, męstwa i wszystkimi innymi darami Ducha Świętego po to, ażeby pomogli dzieciom w ich ludzkim i chrześcijańskim wzrastaniu. Poprzez sakrament małżeństwa zadanie wychowawcze rodziców nabiera godności i charakteru powołania, stając się prawdziwą i w ścisłym sensie „posługą” Kościoła w dziele budowania jego członków. Doniosłość i zaszczytność wychowawczej posługi rodziców chrześcijańskich jest tak wielka, że św. Tomasz nie

waha się zestawiać jej z posługą kapłańską: „Niektórzy krzewią i podtrzymują życie duchowe wyłącznie poprzez posługę duchową. To odnosi się do sakramentu kapłaństwa; inni czynią to zarówno w stosunku do życia fizycznego, jak i duchowego, co ma miejsce w przypadku sakramentu małżeństwa, w którym mężczyzna z kobietą łączy się, ażeby wydać na świat potomstwo i wychować je na chwałę Bożą”. Żywa i czujna świadomość posłannictwa otrzymanego wraz z sakramentem małżeństwa pomoże rodzicom chrześcijańskim poświęcić się dziełu wychowania dzieci z wielką pogodą ducha i ufnością, a zarazem z poczuciem odpowiedzialności wobec Boga, który ich powołuje i posyła, ażeby budowali Kościół w dzieciach. W ten sposób rodzina ochrzczonych, zgromadzona razem przez Słowo i Sakrament jako Kościół domowy, staje się tak jak wielki Kościół, nauczycielem i matką.

Św. Józef (w liście papieża Franciszka)

„Ojciec przyjmujący”

Powołując się na fakt, że „Józef przyjął Maryję nie stawiając warunków wstępnych”, Ojciec Święty wskazuje, iż „życie duchowe, ukazywane nam przez Józefa, nie jest drogą, która wyjaśnia, ale drogą, która akceptuje”. Jednocześnie nie jest on „człowiekiem biernie zrezygnowanym”. „Jego uczestnictwo jest mężne i znaczące. Akceptacja jest sposobem, w jaki przejawia się w naszym życiu dar męstwa, który otrzymujemy od Ducha Świętego”- wyjaśnia Franciszek. Musimy bowiem „odłożyć na bok nasz gniew i rozczarowanie”, by uczynić miejsce, „z męstwem pełnym nadziei, na to, czego nie wybraliśmy, a jednak istnieje”, gdyż „akceptacja życia w ten sposób wprowadza nas w ukryty sens”. Jest to „realizm chrześcijański, który nie odrzuca niczego, co istnieje”, gdyż „wiarą nadaje sens każdemu wydarzeniu radośnemu lub smutnemu”. Dlatego Józef stawia czoło „temu, co się mu przytrafia, biorąc za to osobiście odpowiedzialność”. „Akceptacja Józefa zachęca nas do akceptacji innych, bez wykluczenia, takimi jakimi są, zastrzegając szczególne umiłowanie dla słabych (...). Wyobrażam sobie, że postawa Józefa była dla Jezusa źródłem inspiracji dla przypowieści o synu marnotrawnym i miłosiernym ojcu” – wyznaje papież.

Boże, Ojczy miłosierny, który objawił swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylał ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawieramy dzieł losy świata i każdego człowieka. Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło, pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia, aby w Tobie, trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei. Ojczy przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna, miej miłosierdzie dla nas i całego świata! Amen.

Jan Paweł II, Kraków-Łagiewniki, 17.08.2002

ODPUST ZUPEŁNY

-Udziela się odpustu zupełnego na zwykłych warunkach (spowiedź sakramentalna, komunie eucharystyczna, modlitwa w intencjach papieskich) wiernemu, który w II Niedzielę Wielkanocną, czyli Miłosierdzia Bożego, w jakimkolwiek kościele lub kaplicy, z sercem całkowicie wolnym od wszelkiego przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, choćby powszedniego, weźmie udział w pobożnych praktykach spełnianych ku czci Bożego Miłosierdzia albo przynajmniej odmówi przed Najświętszym Sakramentem Eucharystii, wystawionym publicznie lub ukrytym w tabernakulum, modlitwę «Ojczy nasz» i Credo, dodając pobożne wezwanie do Pana Jezusa Miłosiernego (np. «Jezu Miłosierny, ufam Tobie»)

- Przypominamy także, z racji na tydzień miłosierdzia, o możliwości odpustu w Roku Świętego Józefa na zwykłych warunkach: Święty Józef był człowiekiem sprawiedliwym, strzegącym głębokiej tajemnicy swojego serca. On pomaga odkryć wartość ciszy oraz uczciwości w spełnianiu codziennych obowiązków. Ci, którzy w ciągu tego roku, idąc za jego przykładem, spełnią uczynek miłosierdzia co do ciała lub duszy, mogą również uzyskać Odpust zupełny.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

♦ Druga niedziela Wielkanocy jest obchodzona jako Niedziela Miłosierdzia Bożego. Pan Jezus dał grzesznikom święto Miłosierdzia jako ostatnią deskę ratunku. Z dobrze odprawioną spowiedzią i Komunią Świętą, przyjętą w tym dniu, jest związana obietnica zupełnego odpuszczenia win i kar. Ojciec Święty Jan Paweł II zachęcał nas tymi słowami: „*Trzeba tę iskrę Bożej łaski rozniecać. Trzeba przekazywać światu ogień miłosierdzia. W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście! To zadanie powierzam wam, drodzy bracia i siostry, Kościołowi w Krakowie i w Polsce oraz wszystkim czcicielom Bożego miłosierdzia [...]. Bądźcie świadkami miłosierdzia!*” (Kraków-Łagiewniki, 17.08.2002)

♦ Po Mszy Św. ukłękniemy przed Najświętszym Sakramentem i wspólnie odmówimy Koronkę do Miłosierdzia Boże prosząc o miłosierdzie dla nas i świata całego.

♦ Dodatkowa Msza św. o godz. 16.30 w niedziele będzie odprawiana do końca maja.

♦ Dzisiaj obchodzimy też patronalne święto Caritas i rozpoczynamy Tydzień Miłosierdzia.

♦ Po Mszy o godz. 9.00 spotkanie Żywego Różańca oraz możliwość skorzystania z biblioteki parafialnej

♦ We wtorek po Mszy wieczornej wspólny różaniec a w środę Msza św. z nowenną do MBNP

♦ W środę 14 kwietnia będziemy obchodzili święto Chrztu Polski, ustanowione przez Sejm Rzeczypospolitej w 2019 r. Odnosi się ono do przyjęcia chrztu, a tym samym wiary w Boga Trójjedynego, przez księcia Mieszka I i jego dwór, co miało ogromne znaczenie dla procesu tworzenia się naszej państwowości.

♦ 16. dnia miesiąca modlić się będziemy szczególnie przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II

♦ Za tydzień będziemy obchodzić Niedzielę Biblijną, która rozpocznie Tydzień Biblijny.

♦ Wszystkim solenizantom i jubilatom tego tygodnia życzymy obfitości łask Bożych i opieki Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Józefa na każdy dzień. Błogosławionego tygodnia

Polecamy Bożemu miłosierdziu zmarłych, których Msze pogrzebowe będą we czwartek (15.04) śp. Gustawa Zarębę o godz. 10.00 i śp. Józefa Siwka o godz. 12.00. Wieczny odpoczynek ...

INTENCJE MSZALNE 11. – 18. 04. 2021r.

Niedziela Miłosierdzia Bożego 11.04.	7.30	+ Jan NOWAK w r. śmierci
	9.00	+ Franciszka PIROWSKA mąż Jan
	10.30	+ Kazimierz KADET <i>(od sąsiadów ul. Godlewskiego i Balicka)</i>
	12.00	Za Parafian. Sakrament Chrztu
	16.30	Dziękczynna w 50 r. ślubu Krystyny i Jana PIROWSKICH ze Szczyglic z prośbą o Boże bł. opiekę MBNP i łaskę zdrowia na dalsze lata życia
	18.00	+ Karolina BACZYŃSKA <i>(od chrześniak Henryka)</i>
Poniedziałek 12.04.	7.00	+ Karolina BACZYŃSKA <i>(od siostrzenicy Elżbiety z mężem)</i>
	18.00	+ Józef GŁOWACKI, żona Anna oraz ich rodzice Marcjanna i Władysław, Marianna i Tadeusz
Wtorek – 13.04.	7.00	+ Karolina BACZYŃSKA <i>(od siostrzenicy Zofii z rodziną)</i>
	18.00	+ Andrzej TOMASIEWICZ <i>(od bratowej Danuty z rodziną)</i>
Środa – 14.04.	7.00	+ Anastazja i Andrzej SIERPINA
	18.00	Intencje zbiorowe przez wstawiennictwo MBNP.
Czwartek – 15.04.	7.00	+ Krzysztof LIPIARSKI w 11 r. ś.
	18.00	+ Anna i Władysław BIALIK
Piątek – 16.04.	7.00	+ Bernadeta i Stanisław KOWALIK
	18.00	+ Karolina BACZYŃSKA <i>(od sąsiadów Orzechowskich i Siąkowski)</i>
Sobota – 17.04.	7.00	+ Karolina BACZYŃSKA <i>(od bratanicy Agnieszki z rodz.)</i>
	18.00	+ Danuta PASZYŃSKA w 7 r. ś. i zmarłych z rodz. PASZYŃSKICH i SURMIAKÓW
Niedziela 18.04.	7.30	+ Karolina BACZYŃSKA <i>(od siostrzenicy Zofii Proszek z rodz.)</i>
	9.00	+ Eugenia i Mikołaj ŁOBODA
	10.30	+ Katarzyna, Stanisław i Janusz BOMBKA
	12.00	Za Parafian. Darczyńców. Błogosławieństwo małżonków
	16.30	Bogu wiadomej
	18.00	+ Jan i Zofia LIPIŃSCY

Parafia Rzymskokatolicka – Matki Bożej Nieustającej Pomocy

ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel. (12) 626 04 53, tel. kom. 729 491 093;

www.mydlniki.diecezja.pl; e-mail: parafia@mydlniki.diecezja.pl

Msze Św. w niedzielę i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; Msze Św. w dni powszednie: 7.00 i 18.00.

Numer Konta Bankowego Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921 ING Bank Śląski, oddział w Krakowie